

Ink. 2010-09-28

Motion av Paul Lappalainen (MP) om en fullmäktigeberedning som granskar stadens arbete med mänskliga rättigheter012-2207/2010
TIII 22

Att förverkliga de mänskliga rättigheterna i staden förutsätter en medvetenhet om och ett intresse för uppdraget. Som det har uttryckts av den första ordföranden av FN:s kommitté för mänskliga rättigheter Eleanor Roosevelt

Det är lokalt, nära hemmet där människor söker lika rättvisa, lika möjligheter och lika värdighet utan diskriminering. Om inte dessa rättigheter har en betydelse där, har dessa ingen större mening någon annanstans.

1953 beskrev hon de lokala aktörernas betydelse för att de mänskliga rättigheterna ska respekteras. I Sverige är det kommunerna som har ett stort ansvar för frågor som har en central betydelse i invånarnas vardag, som exempelvis utbildning, sjukvård, boende, kultur, socialtjänsten, mm, och som har en koppling till mänskliga rättigheter. Det är därför viktigt att de uppdragen genomförs med utgångspunkt i allas lika värde och likabehandling.

I synnerhet bör det påpekas att den rasism och främlingsfientlighet som var grunden till andra världskriget föranledde upprättandet och anslutning 1948 till *Den allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna*.

Den understryker vikten av principen om allas lika värde och likabehandling genom artiklarna 1 och 2:

Artikel 1.

Alla människor är födda fria och lika i värde och rättigheter. De har utrustats med förnuft och samvete och bör handla gentemot varandra i en anda av gemenskap.

Artikel 2.

Var och en är berättigad till alla de rättigheter och friheter som uttalas i denna förklaring utan åtskillnad av något slag, såsom på grund av ras, hudfärg, kön, språk; religion, politisk eller annan uppfattning, nationellt eller socialt ursprung, egendom, börd eller ställning i övrigt. Ingen åtskillnad får heller göras på grund av den politiska, rättsliga eller internationella status som råder i det land eller det område som en person tillhör, vare sig detta land eller område är oberoende, står under förvaltarskap, är icke-självstyrande eller är underkastat någon annan begränsning av sin suveränitet.

Denna tanke om lika värde och likabehandling genomsyrar och är ett fundament i all utveckling av institutioner och verktyg för mänskliga rättigheter.

Det är staterna som tar på sig ansvaret att tillgodose de mänskliga rättigheterna i respektive land. I Sverige innebär det att kommuner och landsting/regioner, genom bland annat principen om den lokala självstyrelsen, har ett stort ansvar för förverkligandet av principen om lika värde och lika behandling.

I andra länder har det inrättats kommunala organ som har ett ansvar för analys, säkerställande och uppföljning av mänskliga rättigheter. Detta kan även göras i Sverige.

Ett svenskt exempel på arbetet med främjande av mänskliga rättigheter lokalt kan ses i Göteborgs reglemente för stadsdelsnämnder 2011

Nämnderna skall:

Arbeta efter likabehandlingsprincipen. Olikheter i medborgarnas grundförutsättningar kräver ett ständigt utvecklingsarbete mot diskriminering för att säkerställa jämställd och likvärdig service till invånarna.

En fullmäktigeberedning för mänskliga rättigheter skulle ge Stockholms fullmäktige insyn i stadens arbete med förverkligande av mänskliga rättigheter. Beredningen borde i synnerhet ha ansvar för uppföljning av stadens antidiskrimineringsarbete i enlighet med återredovisningsparagrafen KL 3 kap 15 §. Beredningen ska också lämna förslag till förbättringar.

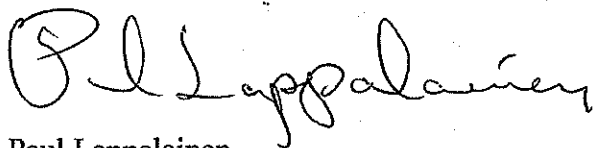
Det finns flera områden för uppföljning; stadens skolor ska upprätta likabehandlingsplaner, staden har en policy mot diskriminering och för lika möjligheter som arbetsgivare, staden ska säkerställa tillgänglighet, staden ska verka för jämställdhet, staden har en policy mot krogdiskriminering. En årlig rapport skulle ge fullmäktige möjlighet att analysera framgångar och rätta till de brister som finns. Alla partier i fullmäktige, oavsett storlek, bör ha minst en representant i beredningen.

Utifrån vad som ovan anförts föreslår jag kommunfullmäktige besluta

Att en fullmäktigeberedning för mänskliga rättigheter inrättas som ges ett ansvar för:

- att följa nämnders och styrelsers arbete med att säkerställa mänskliga rättigheter i staden,
- att föreslå åtgärder för att komma tillrätta med brister samt
- att överlämna en årlig rapport till kommunfullmäktige.

Stockholm 19 september 2010

Paul Lappalainen